

ГЕОЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

Бойко Г. Ф., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Дулеба Н. В., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Бабина Д. А., Національний транспортний університет, Київ, Україна

GEO-ECONOMIC DIMENSIONS OF THE WORLD FINANCIAL CRISIS

Boyko G. F., PhD in economic sciences, National Transport University, Kyiv, Ukraine

Duleba N. V., PhD in economic sciences, National Transport University, Kyiv, Ukraine

Babina D. A., National Transport University, Kyiv, Ukraine

ГЕОЭКОНОМИЧЕСКИЕ ИЗМЕРЕНИЯ МИРОВОГО ФИНАНСОВОГО КРИЗИСА

Бойко А. Ф., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Дулеба Н. В., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Бабина Д. А., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Світова економіка пережила другу фазу глобальної кризи, для якої було характерне зниження обсягу виробництва, зростання безробіття, падіння рівня життя і загострення структурних проблем. З фінансового сектору криза перемістилася у сферу реальної економіки і спричинила безпрецедентний спад у світовій торгівлі. Глибину і масштаби кризи передбачити важко, а її наслідки зачепили всі регіони і сектори світового господарства. Всебічне оцінювання складного планетарного економічного явища, яким була світова фінансова криза, стало можливим лише після її завершення. Інформація про повний цикл дає змогу провести аналіз всіх її складових, з'ясувати глибинні причини, соціально-економічні наслідки й удосконалити превентивні антициклічні механізми й інструменти швидкого реагування. Водночас економічна та фінансова статистика свідчать, що протягом останніх 30 років економіки 17 провідних держав зазнали негативного впливу 113 фінансових криз: 37 - у 80-ті роки, 42 - у 90-ті та 34 - на початку XXI ст. Кризи на фондових ринках становили 45% від загальної кількості, кризові явища в банківських системах - 38%, валютні кризи-17%. Наразі можна назвати такі групи факторів, які в сукупності вплинули на характер, визначили масштаби, траєкторію протікання та руйнівну силу світової фінансової кризи на початку XXI ст.:

1. Група факторів, зумовлена глибокими і всеосяжними цивілізаційними, гео економічними змінами, глобальними трансформаційними процесами.

2. Група факторів, пов'язана з макро - та мікроекономічними диспропорціями і турбуленціями, з інституційними пастками, які проявилися насамперед у головних учасників світової економіки. Визначальним макроекономічним чинником став надлишок ліквідності в економіці США. Основними збудниками фінансової кризи мікроекономічного рівня вважають нові фінансові інструменти — кредитно-дефолтні свопи, використання яких призвело до маскування ризиків.

3. Група факторів, яка корелює з безпосереднім спусковим механізмом світової фінансової кризи, з основним осередком, звідки розпочалася її хвилеподібна спустошлива хода. Фахівці вважають, що першопричиною сучасних кризових явищ стали проблеми на іпотечному ринку США.

Найскладнішою і найважливішою є система факторів першої групи, саме у ній криються шляхи до успішного подолання і уникнення у майбутньому фінансових криз, тому вона потребує детального дослідження. Серед факторів, які охоплює ця група, можна виокремити такі основні [1]:

1. Індустріальний тип виробництва, який забезпечив небачені раніше темпи економічного зростання на основі широкомасштабного залучення природних і людських ресурсів.

2. Зволікання з вирішенням структурних проблем, консервація у світовому господарстві архаїчних доіндустріальних та ранньоіндустріальних економік створюють передумови для повторення криз у гостріших формах. Перспективи структурних зрушень у головних ланках світової економіки показано у табл. 1

Ці дані підтверджують, що нині існують суттєві відмінності в структурах економік розвинутих країн та країн, що розвиваються. Основним критерієм є співвідношення у виробництві товарів і послуг. У перспективі до 2030 р. простежується тенденція до скорочення наявного розриву, хоча між окремими країнами будуть залишатися різні структурні контрасти.

Таблиця 1- Питома вага галузей у валовому випуску продукції (%)

Галузь	ОЕСР		БРІК		Решта світу	
	2001	2030	2001	2030	2001	2030
Сільське господарство	2	1	9	6	8	6
Лісництво і рибальство	0	0	1	1	1	2
Енергетика та гірничодобувна промисловість	3	2	6	4	9	7
Виробництво товарів короткострокового користування	10	7	12	8	14	10
Сектор товарів довгострокового користування	23	17	32	29	24	21
Торгівля і транспорт	£	18	15	16	16	16
Послуги	44	54	25	37	28	38

3. Поглиблення структурних диспропорцій і глобальних дисбалансів між основними світогосподарськими суб'єктами, синхронізація економічних циклів під впливом глобалізації. Основна причина глобальної нерівноваги, яка загострилася останнім часом у зв'язку з надкредитуванням виробництва, полягає у перевищенні глобальної пропозиції над глобальним попитом, отже, необхідно шукати шляхи і механізми підвищення сукупного попиту.

4. Неспроможність міжнародної фінансової системи, її регулюючих та наглядових органів адекватно реагувати на лобалізаційні виклики.

5. Відсутність належних теоретичних, методологічних та прикладних концепцій і моделей оптимального функціонування та антициклічного регулювання глобальних економічних систем. З одного боку, економічна наука розглядає світогосподарські процеси, глобальні економічні явища здебільшого в прикладному контексті, переважно на емпіричному рівні, з іншого - інструментарій класичної та некласичної науки неспроможний опанувати новітні економічні явища глобального рівня на власних парадигмальних засадах.

Визначення наслідків світової фінансової кризи та перспектив виходу з неї потребує окремого дослідження. Загальні втрати від падіння фондових ринків за рік (серпень 2007 - серпень 2008) становили 16 трлн доларів США. Рецесія, яка зачепила найбільш розвинуті країни та глобальну економіку загалом, призвела до скорочення світового ВВП у 2008 р. на 2%, тобто майже на 1,5 трлн доларів США.

Західна Європа вийшла з рецесії в другому кварталі 2013 року. Світовий ВВП зріс на 1,5 відсотка в 2014 і очікується його рівень 1,8 відсотка в 2015 році. Підвищення світового ВВП намітилося у 2010 році, що відбулося насамперед за рахунок країн, де формуються нові ринки. У першу чергу йдеться про Китай, Індію, Бразилію, які в нинішній ситуації набувають статусу головних локомотивів світового економічного розвитку, що означатиме в перспективі поступове переміщення економічних центрів в інші регіони світу з відповідними змінами в структурі та географії глобального ВВП, міжнародної торгівлі, інвестицій, фінансових ресурсів, міграції робочої сили [5].

Шляхами виходу зі світової економічної кризи цікавилася не одне покоління вчених економістів та політологів. У щорічній економічній доповіді ООН за 2012 рік, для поліпшення макроекономічного становища країн було рекомендовано посилення регулювання фінансових ринків і організацій, адекватне забезпечення ліквідності в міжнародному масштабі, перебудову міжнародної

резервної системи і ефективне міжнародне економічне управління, яке б включало в себе більшу кількість сторін [4].

Фахівці ООН відзначали, що за умови, якщо кредитна криза продовжиться і ситуація у фінансовому секторі не відновиться у найближчі роки, в розвинених країнах, і, зокрема, в країнах Єврозони, може наступити глибока рецесія, що в свою чергу приведе до зниження економічного зростання в країнах, що розвиваються до 2,7%. Вони пропонували радикальний і з економічного погляду доволі контрверсійний варіант, а саме – збільшення рівня заробітної плати в країнах, що розвиваються, на теренах яких проживає більшість населення світу. Суперечливість цієї концепції в тому, що рівень заробітної плати визначається не міжнародними угодами, як це пропонується, а її інтенсивністю, продуктивністю та іншими важливими детермінантами. Розв'язання проблеми зовнішніх дисбалансів перебуває в площині їхнього вирівнювання шляхом переоцінювання національних валют (девальвація чи ревальвація). Крім того, мають бути задіяні інші макроекономічні регулятори на основі фіскальної консолідації, підвищення норми заощаджень та інвестицій. Для країн із зовнішнім профіцитом нагальним завданням стає підвищення внутрішнього попиту (абсорбції) на основі активної монетарної та фіскальної політики, а країни із зовнішнім дефіцитом мають стримувати внутрішній попит, заохочуючи експорт. Наприклад, згідно зі стандартною економетричною моделлю у США для зниження відношення поточного рахунку до ВВП на 1% у довгостроковому періоді необхідно девальвувати долар на 10-20%. Але на перебіг світової кризи, в цілому, та на її витоки впливає характер функціонування Бреттон-Вудсько-Ямайської валютно-фінансової системи та її основного підрозділу МВФ. Ця система у її нинішньому вигляді має суттєві недоліки. По-перше, вона дає змогу кільком країнам тривалий час зберігати профіцит поточного рахунку чи фінансового рахунку та рахунку руху капіталу (Японія, Китай та ін.), що призводить до гіпертрофованого нагромадження міжнародних резервів. Так, міжнародні резерви Японії (загальні запаси без урахування золота) з 1968 р. по 1978 р. збільшилися на 1146%, а грошова пропозиція - на 356%. Нині великі золотовалютні резерви зосереджені в Китаї (2033,00 млрд. доларів США, на душу населення -1557 доларів США), Росії (відповідно 435,40 та 3055), Індії (274,20 та 235) та Бразилії (197,40 та 1029)². По-друге, ця система робить залежним економічне зростання багатьох провідних країн від США – найбільшого у світі імпортера та боржника. По-третє, надкредитування, інвестиційний бум останніх років за рахунок рециркуляції доларів США через державні цінні папери призвели до порушення глобальної пропорції між виробництвом і споживанням, що може викликати незворотні дефляційні процеси з усіма соціально-економічними наслідками. З метою реформування міжнародної валютної системи (МВС) Групою 20 було прийняте рішення щодо поліпшення регулювання банків та інших фінансових інституцій, пошуку способу для ефективнішого оцінювання та передбачення ризиків і посилення економічної кооперації. Для цього створюється Рада фінансової стабільності (Financial Stability Board), яка на основі взаємодії з МВФ здійснює раннє попередження про макроекономічні та фінансові ризики. Однак інвестиційні потоки між країнами розвиненими і країнами, що розвиваються, надзвичайно нерівномірні.

Високі темпи зростання прямих інвестицій пов'язані насамперед зі зрушеннями в світовому господарстві. Транснаціональні корпорації почали вивозити за кордон не капітал в колишніх формах, а виробництво, причому пріоритет віддається не тільки можливості отримання прибутку, а й тривалому характеру такого отримання. Загальна сума прямих зарубіжних інвестицій, які знаходяться в структурах ТНК, досягла 2,7 трлн. дол. США в 1995 р., в 2012р. — 11,7 трлн. дол. США.

Таким чином, глобальні перспективи ПІ є досить оптимістичними. ТНК можуть поступово відновити інвестиційні план, хоч і помірковано. Тим не менш, зростання 2013-2014 рр. не дозволяє досягти рівня економічної активності 2008 р. у провідних промислових районах. Безробіття продовжує зростати, що призводить до уповільнення з 2009 р. темпів зростання доходів домашніх господарств. Прямим наслідком кризи є зростання державного боргу, що викликає необхідність розробки ефективної економічної стратегії. З одного боку, безробіття викликає політику додаткового стимулювання економіки, з іншого ж країни, які розвиваються, можуть постраждати від подібної політики. Депресивний ефект, викликаний нею може викликати масову стратегію жорстокої економії з боку розвинених країн.

Подібна ситуація призвела до занепаду домогосподарств, приватного сектору та викликала зниження попиту і падіння цін на житло. Відповіддю на такі зміни у розвинених країнах були спрямовані значні державні кошти, щоб не допустити падіння приватного сектору і забезпечити відновлення економічного зростання. Реалізація подібних стабілізаційних програм помітно вплинула на економічний рівень, викликавши фінансову кризу держав і залишивши по собі гігантську заборгованість. Так, на кінець 2012 року банківський сектор США акумулював втрати на суму в 4,1 трлн доларів, надавши при цьому 3 трлн доларів на покриття збитків, що змусило взяти на баланс федерального бюджету борги банків. Аналогічна ситуація склалася в деяких провідних індустріальних країнах Євросоюзу.

Отже, основними сферами впливу антикризової політики урядів є грошово-кредитна політика, бюджетно-податкова політика, підтримка населення, банківської системи, реального сектора економіки. Механізм застосування та набір антикризових інструментів у кожній з країн світу відрізняється масштабами, спрямованістю, ранжируванням за пріоритетами тощо. В результаті зазначених методів підтримки національних економік, державна заборгованість в 2011 році та загальна державна заборгованість США досягла 11 трлн доларів, що становить 54% ВВП або 67,4% фіскальних доходів. Жодній із великих країн зони Євро не вдалося утримати показник бюджетного дефіциту на рівні 3% ВВП — порогу, встановленого Пактом стабільності і зростання.

Заходи щодо його скорочення, прийняті різними країнами в рамках планів підйому економіки, різняться між собою за масштабами і строками. Так, в 2012 році країни Євросоюзу акумулювали 1600 млрд. євро. Італія взяла кредити на суму в 454 млрд. євро, Німеччина — 386 млрд. євро, Великобританія — 279 млрд. євро. Згідно з підрахунками Базельського Банку міжнародних розрахунків у середньостроковій перспективі державна заборгованість країн ЄС продовжуватиме зростати [4].

Виплати за відсотками заданою заборгованістю складають в середньому по зоні Євро близько 10%, а для Великобританії — 27%. У разі, якщо у світовій економіці зростатиме рівень облікової ставки у зв'язку зі збільшенням інфляції або іншими факторами, то країни Євросоюзу будуть нездатні виплачувати відсотки по таким великим боргам. Країни, що розвиваються, досягли зростання 4,9% ВВП в 2010 році, і 5,2% в 2011 році, що становить більш, ніж у два рази перевищення швидкості прогнозованих показників. У більшості країн з низьким доходом ВВП виріс на 5,3% в 2012 році. Їх перспективи ще більше зміцнилися; їх позиції, зі зростанням на 6,5% та 6,8% в 2013 і 2014 роках, відповідно. Таким чином, країни, що розвиваються, стикаються з трьома основними короткостроковими ризиками: напруженістю європейських фінансових ринків, мінливістю потоків капіталу і зростанням цін на продовольство. Повторення фінансової кризи 2008 року може поставити під загрозу відновлення як в країнах, що розвиваються, так і в розвинених країнах [4, 5].

Висновки. Сучасний стан світової економіки характеризується поширенням негативних кризових тенденцій, до яких можна віднести: зниження обсягу виробництва, зростання безробіття, падіння рівня життя і загострення структурних диспропорцій. З фінансового сектору криза перемістилася у сферу реальної економіки, спричинивши безпрецедентний спад у міжнародній торгівлі. Із другого кварталу 2009 р. світова економіка почала пересилувати рецесію. Зменшення кредитів і обсягу виробництва призвели до відмови від багатьох інвестиційних проектів. При цьому країни змушені постійно залучати нові кошти для фінансування дефіцитів держбюджетів і обслуговування.

Світові ціни на сировинні товари мали тенденцію до зниження в останні два роки, і підйом не прогнозується на період 2015-2016 роки. Світові ціни на нафту різко знизилися в другій половині 2014 року і, за прогнозами, продовжать знижуватися в 2015-2016 роках, а зростання попиту на нафту буде нижчим, ніж її пропозиція.

Прогноз припливу капіталу в країнах, що розвиваються, залишається помірно позитивним. В цілому чистий приплив капіталу, за прогнозами, залишається на тому ж рівні в 2015 році і трохи збільшиться в 2016 році.

Світова економіка продовжує розширюватися протягом 2014 року помірно і нерівномірно. Відновленню світової економіки також перешкоджають ряд несподіваних потрясінь, таких як підвищені геополітичні конфлікти в різних регіонах світу (в тому числі в Україні). Зростання

світового валового продукту оцінюється в 2,6 % в 2014 році, що є трохи краще, ніж зростання на 2,5 % у 2013 році, але нижче ніж прогнозований рівень в 2,9%.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Згуровський М. З. Гео економічні сценарії розвитку і Україна: монографія / М. З. Згуровський, Ю. М. Пахомов, А. С. Філіпенко та ін. – К.: ВЦ "Академія", 2010. - 328 с. (Серія "Монограф").
2. Користін О. Є. Економічна безпека: навч. посіб. / О. Є. Користін, О. І. Барановський, Л. В. Герасименко та ін.; за ред. О. М. Джузи. – К.: Алерта; КНТ; Центр учбової літератури, 2010. – 368 с.
3. Мних Є. В. Економічний аналіз: підручник / Є.В. Мних.– К.: Знання, 2011. – 630 с. – (Вища освіта XXI століття).
4. World Economic Situation and Prospects 2012, United Nations, New York, 2012, 139 p.
5. World Economic Situation and Prospects 2015, United Nations, New York, 2015, 192 p.

REFERENCES

1. Zgurovsky M. Z. Geo-economic Development Scenarios and Ukraine: Monograph / M. Z. Zgurovsky, Y. M Pakhomov, A. S Filippenko et al. – K. : EC "Academy", 2010. – 328 p. (Series "books") (Ukr)
2. Korystin O. E. Economic Security: teaching aid / O. E. Korystin, O. I. Baranowski, L. V. Gerasimenko, at al.; eds. O. M. Dzhuzhi. – K.: Alerta; CST; Center of educational literature, 2010. – 368 p. (Ukr)
3. Mnykh E. V. Economic Analysis: a Tutorial / E. V. Mnykh. – K.: Knowledge, 2011. – 630 p. – (Higher Education XXI century). (Ukr)
4. World Economic Situation and Prospects 2012, United Nations, New York, 2012, 139 p.
5. World Economic Situation and Prospects 2015, United Nations, New York, 2015, 192 p.

РЕФЕРАТ

Бойко Г. Ф. Гео економічні виміри світової фінансової кризи / Г.Ф. Бойко, Н. В. Дулеба, Д. А. Бабина // Вісник Національного транспортного університету. Науково-технічний збірник: в 2 ч. Ч. 2: Серія «Економічні науки». – К. : НТУ, 2014. – Вип. 30.

Визначення наслідків світової фінансової кризи та перспектив виходу з неї потребує окремого дослідження. Загальні втрати від падіння фондових ринків за рік (серпень 2007 – серпень 2008) становили 16 трлн доларів США. Рецесія, яка зачепила найбільш розвинуті країни та глобальну економіку загалом, призвела до скорочення світового ВВП у 2008 р. на 2%, тобто майже на 1,5 трлн доларів США.

Західна Європа вийшла з рецесії в другому кварталі 2013 року. Світовий ВВП зріс на 1,5 відсотка в 2014 і очікується його рівень 1,8 відсотка в 2015 році. Підвищення світового ВВП намітилося у 2010 році, що відбулося насамперед за рахунок країн, де формуються нові ринки. У першу чергу йдеться про Китай, Індію, Бразилію, які в нинішній ситуації набувають статусу головних локомотивів світового економічного розвитку, що означатиме в перспективі поступове переміщення економічних центрів в інші регіони світу з відповідними змінами в структурі та географії глобального ВВП, міжнародної торгівлі, інвестицій, фінансових ресурсів, міграції робочої сили.

Глобальні перспективи ПІ є досить оптимістичними. ТНК можуть поступово відновити інвестиційні плани, хоч і помірковано. Тим не менш, зростання 2013-2014 рр. не дозволяє досягти рівня економічної активності 2008 р. у провідних промислових районах.

Основними сферами впливу антикризової політики урядів є грошово-кредитна політика, бюджетно-податкова політика, підтримка населення, банківської системи, реального сектора економіки. Механізм застосування та набір антикризових інструментів у кожній з країн світу відрізняється масштабами, спрямованістю, ранжируванням за пріоритетами тощо.

Світова економіка продовжує розширюватися протягом 2014 - 2015 років помірно і нерівномірно. Відновленню світової економіки також перешкоджають ряд несподіваних потрясінь, таких як підвищені геополітичні конфлікти в різних регіонах світу (в тому числі в Україні). Зростання

світового валового продукту оцінюється в 2,6 % в 2014 році, що є трохи краще, ніж зростання на 2,5 % у 2013 році, але нижче ніж прогнозований рівень в 2,9%.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: СВІТОВА ЕКОНОМІЧНА КРИЗА, СВІТОВА ЕКОНОМІКА, АНТИКРИЗОВА ПОЛІТИКА, ГЛОБАЛЬНА КРИЗА, ГЛОБАЛЬНА ЕКОНОМІКА

ABSTRACT

Boyko G. F., Duleba N. V., Babina D. A. Geo-economic dimensions of the world financial crisis. Visnyk National Transport University. Scientific and Technical Collection: In Part 2. Part 2: Series «Economic sciences». – Kyiv: National Transport University, 2014. – Issue 30.

Determining the impact of the global financial crisis and prospects for crisis recovery requires a separate study. Total losses from falling stock markets for the year (August 2007 - August 2008) amounted to 16 trillion dollars. The recession that affected the most developed countries and the global economy in general, led to a reduction of global GDP in 2008 to 2%, or nearly 1.5 trillion US dollars.

Western Europe came out of the recession in the second quarter of 2013. World GDP grew by 1.5 percent in 2014 and is expected to level 1.8 percent in 2015. Increasing global GDP was outlined in 2010, which was primarily due to countries with emerging new markets. In the first place it comes to China, India, Brazil, which in the current situation acquire the status of the main locomotive of global economic development, that means in the long term gradual displacement of economic centers in other regions of the world with the appropriate changes in the structure and geography of global GDP, international trade, financial resources and labor migration.

Global FDI prospects are quite optimistic. TNCs can gradually resume investment plans, albeit moderately. However, the growth in 2013-2014 years cannot achieve the level of economic activity in 2008 in major industrial areas.

The main areas of the government anti-crisis policy influence are monetary policy, fiscal policy, support of households, banking and real sector of economy. The mechanism of the application and a set of anti-crisis tools are different in each country and vary in scale, orientation, prioritized ranking etc.

The global economy continues to expand during 2014 - 2015 years moderate and uneven. A number of unexpected shocks such as increased geopolitical conflicts in different regions of the world (including Ukraine) prevent the global economic recovery. The growth of global gross domestic product is estimated at 2.6% in 2014 that is slightly better than the 2.5% growth in 2013, but lower than the projected level of 2.9%.

KEY WORDS: GLOBAL ECONOMIC CRISIS, THE WORLD ECONOMY, ANTI-CRISIS POLICY, THE GLOBAL CRISIS, GLOBAL ECONOMY

РЕФЕРАТ

Бойко А. Ф. Геоэкономические измерения мирового финансового кризиса / А. Ф. Бойко, Н. В. Дулеба, Д. А. Бабина // Вестник Национального транспортного университета. Научно-технический сборник: в 2 ч. Ч. 2: Серия «Экономические науки». – К. : НТУ, 2014. – Вып. 30.

Определение последствий мирового финансового кризиса и перспектив выхода из него требует отдельного исследования. Общие потери от падения фондовых рынков за год (август 2007 - август 2008) составили 16 трлн. долларов США. Рецессия затронула наиболее развитые страны и глобальную экономику в целом, привела к сокращению мирового ВВП в 2008г. на 2%, то есть почти на 1,5 трлн. долларов США.

Западная Европа вышла из рецессии во втором квартале 2013 года. Мировой ВВП вырос на 1,5 процента в 2014 и ожидается его уровень 1,8 процента в 2015 году. Повышение мирового ВВП намечалось в 2010 году, что произошло, прежде всего, за счет стран, где формируются новые рынки. В первую очередь речь идет о Китае, Индии, Бразилии, которые в нынешней ситуации приобретают статус главных локомотивов мирового экономического развития, что будет означать в перспективе постепенное перемещение экономических центров в другие регионы мира с соответствующими изменениями в структуре и географии глобального ВВП, международной торговли, инвестиций, финансовых ресурсов, миграции рабочей силы.

Глобальные перспективы ПИИ достаточно оптимистические. ТНК могут постепенно восстановить инвестиционные планы, хотя и умеренно. Тем не менее, рост 2013 – 2014 гг. не позволяет достичь уровня экономической активности 2008 г. в ведущих промышленных районах.

Основными сферами влияния антикризисной политики правительств является денежно-кредитная политика, бюджетно-налоговая политика, поддержка населения, банковской системы, реального сектора экономики. Механизм применения и набор антикризисных инструментов в каждой из стран мира отличается масштабами, направленностью, ранжированием по приоритетам и тому подобное.

Мировая экономика продолжает расширяться в течение 2014 – 2015 годов умеренно и неравномерно. Восстановлению мировой экономики также препятствует ряд неожиданных потрясений, таких как повышенные геополитические конфликты в различных регионах мира (в том числе в Украине). Рост мирового валового продукта оценивается в 2,6% в 2014 году, что немного лучше, чем рост на 2,5% в 2013 году, но ниже прогнозируемого уровня в 2,9%.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: МИРОВОЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ КРИЗИС, МИРОВАЯ ЭКОНОМИКА, АНТИКРИЗИСНАЯ ПОЛИТИКА, ГЛОБАЛЬНЫЙ КРИЗИС, ГЛОБАЛЬНАЯ ЭКОНОМИКА

АВТОРИ:

Бойко Ганна Федорівна, кандидат економічних наук, доцент, Національний транспортний університет, доцент кафедри економіки, e-mail: Boyko.AF@gmail, тел..(044) 280-84-38, Україна 01010, м. Київ, вул. Суворова 1, к. 240.

Дулеба Надія Вікторівна, кандидат економічних наук, доцент, Національний транспортний університет, доцент кафедри економіки, e-mail: Nadya-Korzh@mail.ru, тел..(044) 280-30-16, Україна 01010, м. Київ, вул. Суворова 1, к. 313.

Бабина Діана Анатоліївна, студент, Національний транспортний університет, тел..(044) 280-30-16, Україна 01010, м. Київ, вул. Суворова 1, к. 313.

AUTHORS:

Boyko Ganna Feodorivna, PhD, Associate Professor, National Transport University, Associate Professor of Economics, e-mail: Boyko.AF@gmail, tel. (044) 280-84-38, Ukraine 01010, Kyiv, Suvorov 1, r. 240.

Duleba Nadezhda, PhD, Associate Professor, National Transport University, Associate Professor of Economics, e-mail: Nadya-Korzh@mail.ru, tel .. (044) 280-30-16, Ukraine 01010, Kyiv, Suvorov 1, r. 313

Babina Diana, a student, the university has, tel.. (044) 280-30-16, Ukraine 01010, Kyiv, Suvorov 1, r. 313.

АВТОРЫ:

Бойко Анна Федоровна, кандидат экономических наук, доцент, Национальный транспортный университет, доцент кафедры экономики, e-mail: Boyko.AF@gmail, тел .. (044) 280-84-38, Украина 01010, г. Киев, ул. Суворова 1, к. 240.

Дулеба Надежда Викторовна, кандидат экономических наук, доцент, Национальный транспортный университет, доцент кафедры экономики, e-mail: Nadya-Korzh@mail.ru, тел .. (044) 280-30-16, Украина 01010, г. Киев, ул. Суворова 1, к. 313.

Бабина Диана Анатольевна, студент, Национальный транспортный университет, тел .. (044) 280-30-16, Украина 01010, г. Киев, ул. Суворова 1, к. 313.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Попова В. В., доктор економічних наук, професор, Національна академія статистики, обліку і аудиту, завідувача кафедрою економіки підприємств, Київ, Україна.

Бідняк М. Н., доктор технічних наук, професор, Національний транспортний університет, завідуючий кафедрою менеджменту, Київ, Україна.

REVIEWER:

Popova V. V., Doctor of Science in Economics, Professor, National Academy of Statistics, Accounting and Audit, Head of the Department of Enterprise Economics, Kyiv, Ukraine.

Bidnyak M. N., Doctor of Science in Technology, Professor, National Transport University, Head of the Department of Management, Kyiv, Ukraine.